

Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1081-ҳадис

1081 - وَعَنْ أَيِّ هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ تُضَعَّفُ عَلَى صَلَاةِهِ فِي بَيْتِهِ وَفِي سُوقِهِ حَمْسًا وَعِشْرِينَ ضِعْفًا، وَذَلِكَ أَنَّهُ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا الصَّلَاةُ: لَمْ يَنْجُطْ حَطْوَةً إِلَّا رُفِعَتْ لَهُ إِلَيْهَا دَرْجَةٌ، وَخُطَّ عَنْهُ إِلَيْهَا حَطِيقَةً، فَإِذَا صَلَّى لَمْ تَزِلِ الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَيْهِ مَا دَامَ فِي مُصَلَّاهُ، مَا لَمْ يُخْدِثْ: تَقُولُ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، وَلَا يَرَأُ فِي صَلَاةٍ مَا انتَظَرَ الصَّلَاةَ». مُتَفَقُ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ البُخَارِيِّ [خ 647، م 649] في المساجد، باب فضل صلاة الجمعة وانتظار الصلاة وسبق برقم [15].

1081. Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бундай деганлар: «Кишининг жамоатдаги намози(нинг савоби) унинг уйидаги ва бозоридаги намозидан йигирма беш баробар кўпайтириб берилади. Бунда у яхшилаб таҳорат қилса, сўнг фақат намоз учун масжид томон йўлга чиқса, ҳар босган қадами учун мартабаси бир даража кўтарилади ва битта хатоси ўчирилади. Намоз ўқиб бўлганида эса, у намоз ўқиган жойида турар экан, фаришталар: «Аллоҳим, уни ёрлақагин! Аллоҳим, унга раҳм қил!» деб салавот айтиб туришади. Қай бирингиз намозни кутиб турар экан, у намоздадир».

Муттафакун алайҳ. Бу Бухорийнинг лафзи.

Шарҳ: Бу ҳадиснинг шарҳи 15-рақамли ҳадис остида келтирилган.

NUBUVVAT MARVARIDLARI